

[Fuglsang.]

ges på ministeren i hans forhold over for det ansvarlige folketing, var der spørgsmålet om de andre kræfter, der lå bag ved hele spørgsmålet om Grønlandssejladserne. Det var på de punkter jeg mente der kunne skabes klarhed.

Min påståede misforståelse af justitsministerens første indlæg skal jeg ikke komme nærmere ind på. Jeg har både hørt talen og læst den, og jeg har læst side 10 og 11 en gang til. Ministeren siger her, at det naturligvis er rigtigt, at ministre har pligt til at give folketinget fuld og loyal oplysning, men efter ministerens egen formulering har de kun pligt til at give oplysninger af betydning. Men her har Kjærboel foretaget en skønmæssig udvælgelse, og denne udvælgelse går ud på, at erklæring 2 har betydning, men at erklæring 1 åbenbart ikke vejer så stærkt til, at der er grund til at gøre opmærksom på den. Det er det, jeg har lagt i min første udredning, og så kan vi i fællesskab læse de to sider. Jeg tror ikke, jeg har læst helt galt.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det er kun en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen. Jeg har sagt til det ærede medlem, at jeg synes, det ærede medlem skulle begrunde, hvorfor han har den opfattelse, at en straffesag mod Kjærboel kan gennemføres. Jeg har bedt det ærede medlem oplyse, hvorpå han støtter den opfattelse, at de subjektive og objektive strafbarhedsbetingelser er til stede. Det ærede medlem afviste en diskussion herom med en række rent formelle betragtninger. Jeg vil gerne sige følgende til det ærede medlem. Det høje ting skal træffe sin afgørelse nu, om ikke i dag så efter en udvalgsbehandling, men uden kendskab til alt det, det ærede medlem mener senere vil komme frem. Det, som for mig er det springende punkt, er dette: denne sag kommer ikke tilbage til det høje ting. Det ærede medlem opfordrer det høje ting og dets enkelte medlemmer til at tage positiv stilling til en rigsretssag i håb om, at noget skulle vise sig senere!

(Kort bemærkning):

Ninn-Hansen: Inden jeg svarer den højtærede justitsminister, vil jeg gerne nævne følgende: det har været fremhævet af flere

ordførere, sidst af det ærede medlem fru Edel Saunte, at dommerudvalget havde frarådet en rigsretssag. Jeg har ikke fundet noget sted i dommerudvalgets beretning eller konklusion, hvor udvalget har frarådet rigsretssag, og jeg vil nødig have, at det indtryk bliver stående, at de har gjort det; derfor vil jeg gerne spørge det ærede medlem fru Edel Saunte: hvor i beretningen står det, at dommerudvalget fraråder rigsretssag?

Til den højtærede justitsminister vil jeg gerne sige, at min opfordring til det høje tings medlemmer om at stemme for forslaget til folketingsbeslutning om rigsretstiltale er begrundet i min egen overbevisning, i forslagsstillernes overbevisning om, at der har fundet en vildledning sted den 13. marts 1957, og at den pågældende minister, hvis det kan bevises — jeg har endnu ikke lagt noget bevis til grund — at han havde ansvaret derfor, har gjort sig skyldig i en grov pligtforsømmelse. Grov pligtforsømmelse kan straffes ifølge straffeloven. Det ved den højtærede minister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagernes overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Edel Saunte: Jeg foreslår, at de to forslag til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1013, fremsættelsen i tidenden sp. 974).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1069, fremsættelsen i tidenden sp. 974).